

Højre forpote af ræv.

Rævefamilien

Efter hvalpenes fødsel deltager hanræven på lige fod med hunræven i at opfostre hvalpene. I territorier, hvor der er føde nok til mange ræve, danner de familiegupper. Gruppen består af forældrene og 1-3 hunner fra sidste års kuld. Man kalder de unge hunner for hjælpere. De unge hunner får ikke selv hvalpe, men hjælper til med at søge føde og passe på de nyfødte unger. Det øger chancen for, at ungerne overlever, og de unge hunner øver sig samtidigt i at blive mødre.

Se hvalpene lege!

Fra midten af maj til ind i juni har den chancen for at se hvalpene lege foran graven. Det er en oplevelse, der kræver forberedelse i god tid. Tidligt på foråret skal den finde ud af, hvor der er rævegrave i området. Desuden skal

den undersøge, om de er beboede. De skal have en ram lugt, og du kan ofte finde fodspor og afgnavede ben omkring graven. Ræven graver som en hund, så der vil desuden ligge en vifte af frisk udgravet jord foran graven. Du skal undersøge graven meget forsigtigt, ellers kan du risikere, at rævene flytter væk. De to sidste uger af maj og lidt ind i juni vender du så tilbage til graven en times tid før solnedgang. Du skal sætte dig 10-20 meter fra graven gerne oppe i et træ. Husk at vinden skal være mod dig, så rævene ikke kan lugte dig. Hvis du er heldig, får du en uforglemmelig oplevelse!

Fra midten af maj og ind i juni er der størst chance for at se rævehvalpe lege foran graven.

Husmåren har fundet sig til rette nær mennesket. Her en husmår-unge på et høloft.

Husmåren - den almindeligste af vore 2 mårer

Husmåren ligner sin "fætter" skovmåren til forveksling (se folderen "Pattedyr i skoven"), men i modsætning til skovmåren lever husmåren også gerne meget nær mennesket. Den kan endda slå sig ned på loftet af et hus i et villakvarter. Husmåren er dog også yderst almindelig i skove og det mere åbne land.

Husmåren kan blive knap en halv

meter lang, dertil halen på omkring 20 centimeter. En udvokset han kan veje mere end 1½ kg.

Konkurrence med skovmåren?

Husmåren har sin nordlige udbredelsesgrænse i Danmark og findes således ikke i Sverige og Norge. Dens store tilpasningsevne gør imidlertid, at den stortrives i Danmark – måske på bekostning af skovmåren, som